

הגדה של פסח

נוסח קיבוצי משפחתי

סדר פסח משפחתי

ליל הסדר הוא אחד מעמודי התווך של המסורת היהודית. זהו זמן התכנסות משפחתי וקהילתי. מתאספים, מתחבקים ומספרים יחד את הסיפור המכונן של העם - סיפור יציאת מצרים.

הגדת ליל הסדר בגרסתה המוקדמת ביותר המופיעה במשנה מדגישה את עיקרו של ערב זה - סיפור יציאת מצרים ומשמעותו. ההגדה מלווה ברעיונות מעוררי סקרנות ועניין בקרב הילדים. מאז, במשך מאות שנים עד ימינו, התפתחה ההגדה לנוסח המוכר לנו היום הכולל מדרשים, שירים וסמלים.

השנה נקלענו למצב ייחודי. רובנו נחוג את הסדר בחוג המשפחה המצומצמת (או בזום), ונתקשה לקיים את הסדר המסורתי המוכר לנו. בהגדת הפסח של 'אסיף - חג ישראלי' ביקשנו לשלב בין מרכיבי הסדר העיקריים לבין חידושים המותאמים לילדים ולמצב הנוכחי. הדגשנו את ההיבט העיקרי של הערב - 'ההגדת לבנך'.

אנו מזמינים אתכם להתכונן לערב החג:

- חשבו עם הילדים, על מסורות משפחתיות אהובות שתראו לקיים, והתאימו אותן למעמד הנוכחי.
- הכינו עם הילדים קישוטים ומאכלים לחג.
- קיימו פעילות עשר מכות משפחתיות: כנסו את המשפחה והעלו על הכתב את הדברים המטרידים ביותר בבית (הנזילה הקבועה במקלחת, הכלב שנובח בלילה ומעיר וכו'). בליל הסדר הקריאו גם אותן לצד עשר מכות מצרים, בתקווה שגם הן תחלופנה כליל!

לפעילויות לפתיחת הסדר המשפחתי ולתכנים נוספים, היכנסו לאתר שלנו: www.asif.org.il.

חג חירות שמח ומיוחד לכם!

פֶּסַח

עַם שׁוֹמֵר

בְּמִשְׁךָ אֵלֶי שְׁנִים אֶת יוֹם

צֵאתוֹ מִבַּיִת עֲבָדִים.

וְדַרְךָ כָּל מַחְלוֹת הַשְּׁעָבוֹד,

הָאֵינְקוּוֹיזִיצְיָה, הַשְּׁמֵד וְהַפְּרָעוֹת

נוֹשֵׂאת הָאֵמָה בְּלִבָּהּ

אֶת הַגְּעֻגוּעִים לַחֶפֶשׁ

בְּצִפְרוֹן עֵתִיקָה

אֲשֶׁר כָּלוּ מִפְּנֵה לִקְרַאת הָעֵתִיד.

מֵאֲבוֹת אֵל בָּנִים, דָּרָךְ כָּל הַדּוֹרוֹת,

נִמְסַר דְּבַר יְצִיאַת מִצְרַיִם כְּצִפְרוֹן אִישִׁי

אֲשֶׁר אֵינָנו מַחֲוִיר וְאֵינָנו דָּהָה.

אֵיזָה יֶצֶר חֲרוֹת עִמָּךְ טְבוּעַ בְּלִבְ עַם,

שְׂיִכּוֹל הִיָּה בְּאֲבִיב יְמֵיו לִיֶּצֶר

יְצִירָה כְּצֵאת וְלִמְסַר אוֹתָהּ מְדוֹר לְדוֹר.

ברל כצנלסון

אָבִיב

כי הנה הסתנו עבר,
הגשם חלף הלך לו.
הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו.
התאנה חנטה פניה
והגפנים סמדר נתנו ריח.

קִדְשׁ

נמזוג כוס ראשונה, היא כוס האביב, ונברך:
כוס נשא לשנת תבואה חדשה, לברכת שמים ולתנובת הארץ, בפתח חג החרות.

וְרַחֵץ

כִּרְפָס

נטעם מפרי האדמה, ונאמר:

כרפס זה, על שום מה? על שום ראשית פריחת האביב. מי יתן ויהיה זה רמז
לימים של חרות ומפגש, לבלוב ואהבה.

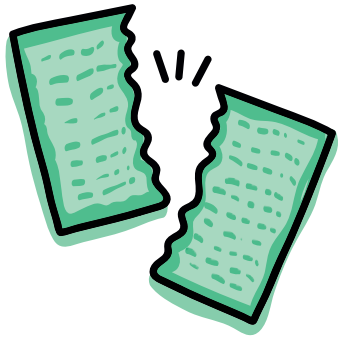
גשם חלף וסתו עבר והכל בעתו נוצר
לך לשלום גשם!
דודאים נתנו ריח בגנות דודים – וחלפו דודים!
בוא בשלום טל!
מריח מימיה נשאת שפלים ומלאו אסמיה
לך לשלום גשם!
נעים שמחות ופרי עץ הדר עת יעד
בוא בשלום טל!

יַחֵץ

נחצה את המצה האמצעית. נעטוף את חציה כאפיקומן. [הורים: החביאו
בזמנכם הפנוי]

פעני הנוהג לחצות את פת הלחם ולטמון את מחציתה לעת הצרף, כף אנו
מעלים בזכרוננו את עננים של אבותינו ואמותינו, ואת אלה שגם בימינו גורלים
לא שפר עליהם:

זהו לחם העני והענוי, שאכלו אבותינו בארץ מצרים. כל רעב יבוא ויאכל, כל
נצרף יבוא ויפסח. השנה פאו, לשנה הבאה בארץ ישראל. השנה עבדים, לשנה
הבאה בני חריו.

הא לחמא עניא
די אכלו אבהתנא
בארעא דמצרים.
כל דכפיו ייתי ויכל,
כל דצריו ייתי ויפסח.
השתא קא, לשנה הבאה בארעא דישׂראל.
השתא עבדי, לשנה הבאה בני חוריו.

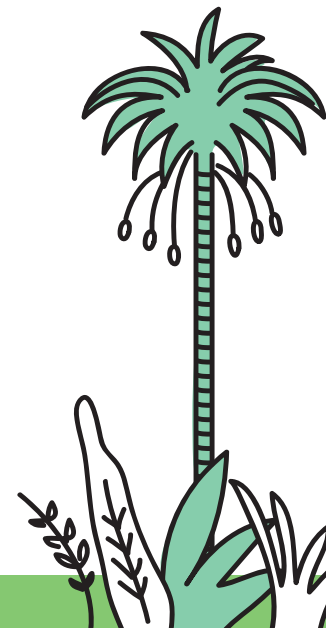
מִגִּיד

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכליו חמץ ומצה - הלילה הזה בלוי מצה!
שבכל הלילות אנו אוכליו שאר ירקות - הלילה הזה מרור!
שבכל הלילות אין אנו מטביליו אפלו פעם אחת - הלילה הזה שתי פעמים!
שבכל הלילות אנו אוכליו בין יושביו ובין מסביו - הלילה הזה בלנו מסביו!

מה נשתנה הסדר הזה מכל הסדרים?

שבכל הסדרים אנו יושביו בין סבים ובין דודים - הלילה הזה בלם מבדדים!

נטעם מן המרור, ונאמר:

מרור זה, על שום מה? על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו ואמותינו במצרים בעבודת פרה, בחמר ובלבנים.

והיא שעמדה

בני ישראל נאנקו תחת על השעבוד, אך זכרון הברית שאֱלֹהִים כרת עם אבותיהם אברהם, יצחק ויעקב נטע בהם אמונה, כי יום יבוא ויִפְּכוּ לַעַם חִפְּשֵׁי בְּאֶרֶץ. אמונה זו עמדה לזכותם ושמרה על רוחם איתנה.

והיא שעמדה לאבותינו ולנו. שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

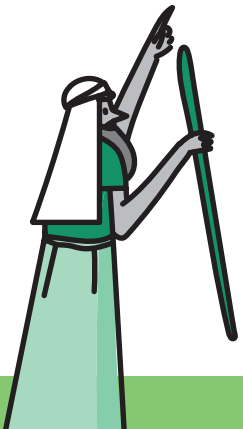
ביצה**נטעם מן הביצה, ונאמר:**

ביצה זו, על שום מה? על שום עמידתם האיתנה של בני עמנו. כביצה המתקשה ככל שהיא מתבשלת, כך ככל שנמשך השעבוד, התחזקו בני ישראל ברוחם ושמרו על אחדותם.

ביד חזקה ובזרוע נטויה

האל שמע את שועת עמו ושלח להם את משה כמנהיג ומושיע. כשנולד משה, רצתה אמו יוכבד להצילו. היא הניחה אותו בתבה על גדת היאור, מקנה שימצא, ואת מרים אחותו הגדולה הציבה לשמר עליו. בת פרעה, אשר ירדה לרחץ בנהר, משתה את משה התינוק מן המים, חמלה עליו, והחליטה לגדלו כבנה הנסיה.

משה בגר, יצא את ארמון פרעה וראה את עמו בסבלותיו. בשליחות האל הוא פנה למלך פרעה ודרש: 'שלח את עמי', או פרעה סרב לשלח את עבדיו. אֱלֹהִים צִיד את משה באותות ובמופתים, והטיל על המצרים מכה אחר מכה כדי לשכנע את פרעה לשלח את העם.

כנגד ארבעה בנים ובנות דברה התורה:

אחת חכמה, אחד רשע, אחת תמה ואחד שאינו יודע לשאל.

כשבת שואלת בחכמה: 'מה הן המצוות והחקים שאנו מצויים בחג הפסח?' מלמדים אותה את כל הלכות הפסח, מהראשונה ועד האחרונה.

כשבו שואל ברשעות: 'מה הטעם בעריכת סדר פסח בכלל?' עונים לו כי בגישה כזו, ספק אם היה יוצא ממצרים.

כשבת שואלת בתמימות: 'מה קרה שם?' מספרים לה בהתרגשות על הנסים והנפלאות שארעו כשיצאו בני ישראל ממצרים.

ומה עושים עם הילד שאינו שואל אף שאלה? 'את פתח לו'. מספרים לו את הספור כך שיעורר את דמיונו.

אז מה באמת נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

בלילה הזה, לפני שנאכל, נספר את ספור יציאת בני ישראל ממצרים.

וירד מצרימה

יעקב אבינו חי עם משפחתו הגדולה בארץ כנען. באותם הימים היתה בארץ בצרת קשה. בשל הרעב הכבד, ירדה משפחתו של יעקב לארץ מצרים העשירה במזון.

במצרים, גדלה משפחת יעקב והתחזקה מאוד. יום אחד עלה במצרים מלך בשם פרעה, שקשש שבני ישראל (בני יעקב) ימרדו בשלטונו. על כן שעבד אותם כעבדיו.

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפלו בלנו חכמים, בלנו נבונים, בלנו זקנים, בלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

עבדים היינו, עתה בני חרין.

” בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים.

יצאנו לשנות את פני העולם, לשים קץ לשעבוד אדם באדם. מתי נולדנו? בשעה שניצוץ כבוד ראשון הצת בלב העבד. מתי הרימונו את הדגל? בשעה שהתקומם המשפּל הראשון נגד משפּילו. בכל מערכות האנושות לחרות שם היינו. בכל שדה קטל של מדכאים, בכל "יציאת מצרים" של כל העמים וכל הדורות. אנו לא ננמיר את הדגל עד בוא היום, והיה דגלנו לדגל החברה המשחררת, עד יקום האדם במלוא קומתו, ויתגלה לעין כל באור הנצחים הצפון בו, כשדעתו רחבה, לבו טהור, ידיו נאמנות וחייו חפּש וצדק, וכבוד כל אדם ראש סנה הוא לחברה הנגאלת. בוא יבוא היום ההוא.

משה בילינסון, 1934

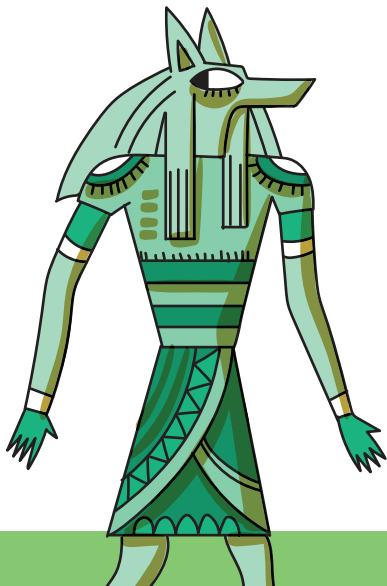
נמזוג כוס שנייה, היא כוס החירות, ונברך:

נברך על זכותם הטבעית של בני האדם לכבוד ולחפּש. נברך את אלו הנאבקים עבור חרותם שלהם ושל אחרים, בארץ ובעולם. מי יתן והחברה בישראל תעמיק את מחיבותה לערכי החרות, השיוון והצדק. ונאמר אמן.

רחצה

וכל המרובה ברחיצת ידיים הרי זה משובח.

” אלו עשר המכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים (נהוג לטבול

את האצבע בכוס היין האישית ולמנות את המכות בזילוף יין על הצלחת)

דם - צפרדע - פנים - ערב - דבר - שחיו - ברד - ארבה - חשך - מפת בכורות.

היום אתם יצאים בחדש האביב

בליל הפסח פקדה מגפה קשה את ארץ מצרים. רק על בתיהם של בני ישראל, אשר סמנו בדם, פסחה המגפה, והבנים לא נפגעו. רק לאחר מכה זו נכנע פרעה ושלח את בני ישראל לחפּשי. בני ישראל מהרו והכינו מצות, אספו מעט צידה לדָרו ונמלטו ממצרים.

” כל שלא אמר שלוש דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו, ואלו הן

(כל המשפחה אומרת יחד):

פסח, מצה ומרור

פסח לזכר המגפה שפסקה על בתי אבותינו ואימותינו במכת בכורות.

מצה לזכר המצות שאפו כי לא הספיקו להתפּיח בצקם ללחם.

מרור לזכר השעבוד שמרר את חיי אבותינו ואימותינו במצרים.

ותקח מרים הנביאה את התף בידה

בהגיעם אל הים הרים משה את מטהו והים נבקע לשנים. בני ישראל עברו ביבשה בתוף הים, והמים להם כחומה. אז יצאו בני ישראל ברקודים ומחולות בהנהגתה של מרים הנביאה, ושמחה גדולה שרתה עליהם.

בנדודיהם הארכים במדבר עמדו בני ישראל מול אתגרים רבים, קבלו את התורה והפכו לעם. בתם הנדודים הגיעו לארץ ישראל, ארץ זבת חלב ודבש. גם בדורות האחרונים זכינו לעלות ולהתישב בארץ ועל כן נברה: הללויה!

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז,

היתה יהודה לקדשו, ישראל ממשלותיו

הים ראה ויגס, הירדן יסב לאחור.

ההרים רקדו כאילים, גבעות - כבני צאן.

מה לך הים כי תנוס, הירדן - תסב לאחור,

ההרים - תרקדו כאילים, גבעות - כבני צאן.

מוציא מצה

נרים את קערת המצות, ונברך:

פותח את ידה ומשביע לכל חי רצון:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה.

מרור • בורח

ניטול כזית מן המצה ונכרוך עמה כזית מן המרור, ונאמר:

זכר למקדש, בימינו יחדש. כהלל הזקן שהיה בורכן ואוכלו בבת אחת, לקיים

מה שנאמר: 'ומצות על מררים יאכלהו'.

כל אחד מכין ליושב מימינו כריך מכל הטוב שעל שולחן הסדר.

שלחן עורף

בתיאבון!

עם הקינוח

צפון

אחרי שנמצא האפיקומן, נחלק אותו בין הסועדים, ונאמר:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות אפיקומן!

ברך

נמזוג כוס שלישית, היא כוס אליהו הנביא, נפתח מעט את הדלת, ונברך:

אלהינו הנביא, אלהינו התשבי, איר יבוא ומה יביא, יביא לנו בשורות טובות

ומנחמות, בשורות הגאולה. כבשירת המעלות: בשוגבינו את שיבת ציון היינו

כחולמים. אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה. אמן!

הלל

שיר המעלות

בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים

אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה

אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה

הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמים

שובה יי את שביהנו כאפיקים בנגב

הזרעים בדמעה ברנה יקצרו

הלוח ילה ובכה נשא משה הזרע

בא יבא ברנה נשא אלמתי.

נמזוג כוס רביעית, היא כוס המשפחה, ונברך:

בתקופה זו של דאגה וחסר ונדאות, אנו מתברכים ביחד המשפחתי והקבוצי

שלנו ומחבקים מרחוק את אהובינו הרחוקים. אנו מיחלים יחד עם כל משפחת

האדם והעולם לימי שגרה ועשייה שלווים של בריאות ושלווה.

במהרה בימינו, אמן.

ערכו סבב ברכות שבו כל בן משפחה יברך את היושב לשמאלו.

נרצה

חסל סדור פסח כהלכתנו, ככל פונתנו ורצוננו. כְּאֶשֶׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ כִּן נִזְכָּה לַעֲשׂוֹתוֹ:

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

שירים למי שנשאר לו כוח

אחד מי יודע

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ? אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ:
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ,
שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית,
שְׁלֹשָׁה אַבוֹת,
אַרְבַּע אִמְהוֹת,
חֲמֵשֶׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה,
שֵׁשֶׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה,

שְׁבַע יְמֵי שִׁבְתָּא,
שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִילָה,
תְּשַׁע יְרַחֵי לְדָה,
עֶשְׂרֵה דְבָרֵיָא,
אַחַד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵיָא,
שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה שְׁבֻטֵיָא,
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה מַדְיָא.

שמחה רבה • בלהה יפה

שְׂמֵחָה רַבָּה, שְׂמֵחָה רַבָּה,
אָבִיב הַגִּיעַ, פֶּסַח בָּא!
שְׂמֵחָה רַבָּה, שְׂמֵחָה רַבָּה,
אָבִיב הַגִּיעַ, פֶּסַח בָּא!

תִּפְרוּ, תִּפְרוּ, תִּפְרוּ לִי בְּגֵד עִם כִּיסִים.
מְלֹאוּ, מְלֹאוּ, מְלֹאוּ כִּיסֵי בְּאַגְזִים.
שְׂמֵחָה רַבָּה...

שְׂאוּל אֶשְׂאֵל, שְׂאוּל אֶשְׂאֵל אַרְבַּע קְשִׁוֹת.
שְׂתָה אֶשְׂתָה, שְׂתָה אֶשְׂתָה אַרְבַּע כּוֹסוֹת.

שְׂמֵחָה רַבָּה...

איך יודעים שבא אביב? • דתיה בן דור

איך יודעים שבא אביב?
מסתכלים סביב סביב
ואם רואים שאין עוד בץ בשבילים
ואם רואים שנעלמו המעילים
ואם פרג וגם חרצית
לכבוד החג קשטו ארצי
אז יודעים (אז יודעים)
שבא אביב (שבא אביב)
אז יודעים שבא אביב.

איך יודעים שבא אביב?
מסתכלים סביב סביב
ואם רואים המון ידים חרוצות
נושאות סלים כבדים עם יין ומצות
ואם שרים "שמחה רבה"
אביב הגיע, פסח בא!
אז יודעים (אז יודעים)
שבא אביב (שבא אביב)
אז יודעים שבא אביב.

הללויה • דודו זכאי

אָדָם חוֹזֵר וּקְצִיר יוֹמוֹ
צָנוּעַ הוּא וְדָל,
וְעַל גְּבוֹ צְרוֹת הַחוּל
עוֹמְסוֹת לוֹ כְּמַגְדָּל.
וּלְפָנָיו רוֹאֶה פְתָאם
אֶת שְׁתֵּי עֵינָיָה שֶׁל בְּתוֹ
וְהוּא אֵץ שָׂר, וְהוּן אֶתוֹ
שְׂרוֹת הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ, וְזֶה הַשִּׁיר
עוֹלָה מְכַל פְּנוֹת הָעִיר
כְּשֶׁהָאָדָם וְשְׁתֵּי עֵינָיָה בְּתוֹ
שָׂרִים הַלְלוּיָהּ.

בוֹנָה אָדָם אֶת בְּנֵינּוּ
מִהֶבֶל וּקְלָפִים,
יוֹם יוֹם טוֹרֵחַ וְעַמֵּל
יוֹם יוֹם הֵם נְטָרְפִים.
אֲבָל אַל מוֹל חֲרָבוֹ קְלָפִיו
עוֹלָה הַשֶּׁמֶשׁ מֵעַלְיוֹ

והוא אוסף אותם אלי
וְשָׂר הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ, וְזֶה הַשִּׁיר
עוֹלָה מְכַל פְּנוֹת הָעִיר
כְּשֶׁהָאָדָם אוֹסֵף אֶת כָּל קְלָפָיו
וְשָׂר הַלְלוּיָהּ.

פְּרוֹשִׁים יְמֵי בְּפָנָי הָאֵל
יוֹדֵעַ הוּא דָרְכִי
וְכָל שִׁירֵי כְמוֹ תְּפִלוֹת
שֶׁלְּחוּ לְמַרְחָקִים.
וּכְשֶׁיִּגְיעַ סוֹף הַתְּנָאִי
אֲנַעַל בְּשִׁקְטָא אֶת חַיֵּי
וְשִׁיר חֲדָשׁ צְעִיר וְחַי
יוֹשֵׁר הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ וְזֶה הַשִּׁיר
עוֹד יַעֲלֶה בְּכָל הָעִיר
וְהוּא חֲדָשׁ וְהוּא צְעִיר וְחַי
וְשָׂר הַלְלוּיָהּ.

משה בתיבה • קדיש יהודה סילמן

דומם שטה תבה קטנה
על היאור הזך,
ובתבה משה הקטן,
ילד יפה רח.

ומלמעלה זהר תכלת
ומלמטה יאור
והשמש בשמים
שופכה הרבה אור.

בשנה הבאה • אהוד מנור

בשנה הבאה נשב על המרפסת
ונספר צפרים נודדות
ילדים בחפשה וחקו תופסת
בין הבית לבין השדות
עוד תראה, עוד תראה
כמה טוב יהיה
בשנה, בשנה הבאה
ענבים אדמים ובשילוי עד הערב
ויגשו צוננים לשלחן

הלואי • אהוד מנור

הלואי ומענן תרד עלינו קשת
הלואי שלעולם הזה יש תקנה
הלואי והאדם יהיה רחום עד ערב
הלואי שיש סכוי אחד לאהבה.
הלואי שלא נכאב ואיש אחיו יאהב
הלואי ויפתחו שוב שערי גן עדן

הס, הגלים השוכבים,
משה הקטן שט.
לא יטבע, היה יחיה
ילד זה הקט.

ורוחות רדומים ישאו על אם הדרך
עתונים ישנים וענן
עוד תראה, עוד תראה...
בשנה הבאה נפרש כפות ידים
מול האור הנגה, הלכן
אנפה לבנה תפרש באון כנפים
והשמש תזרח בתוכן
עוד תראה, עוד תראה ...

המסע לארץ ישראל • חיים אידיסיס

הינח משגים מעל,
על גבי שק האכל הדל,
המדבר מתחתי, אין סופו לפנים
ואמי מבטיחה לאחי הקטנים:

עוד מעט, עוד קצת,
להרים רגלים,
מאמץ אחרון לפני ירושלים.

אור ירח, החזק מעמד,
שק האכל שלנו אבד,
המדבר לא נגמר, יללות של תנים
ואמי מרגיעה את אחי הקטנים:

עוד מעט, עוד קצת,
בקרוב נגאל,
לא נפסיק ללכת לארץ ישראל.

ובלילה תקפו שודדים
בסכיו, גם בקרב חדה,

במדבר דם אמי, הינח עדי
ואני מבטיחה לאחי הקטנים:

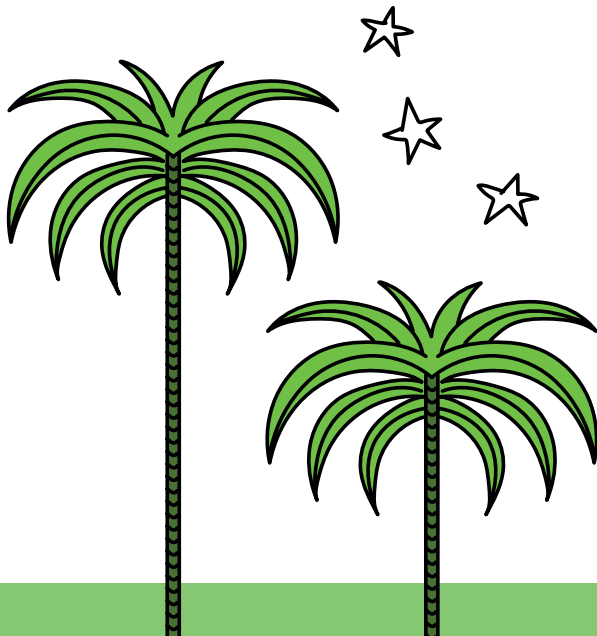
עוד מעט, עוד קצת,
יתגשם החלום,

עוד מעט נגיע לארץ ישראל.

בינח דמותה של אמי
מביטה בי; אמא, אל תעלמי;
לו היתה לצדי, היא היתה יכולה
לשכנע אותם שאני יהודי.

עוד מעט, עוד קצת,
בקרוב נגאל,
לא נפסיק ללכת לארץ ישראל.

עוד מעט, עוד קצת,
להרים עינים,
מאמץ אחרון לפני ירושלים.

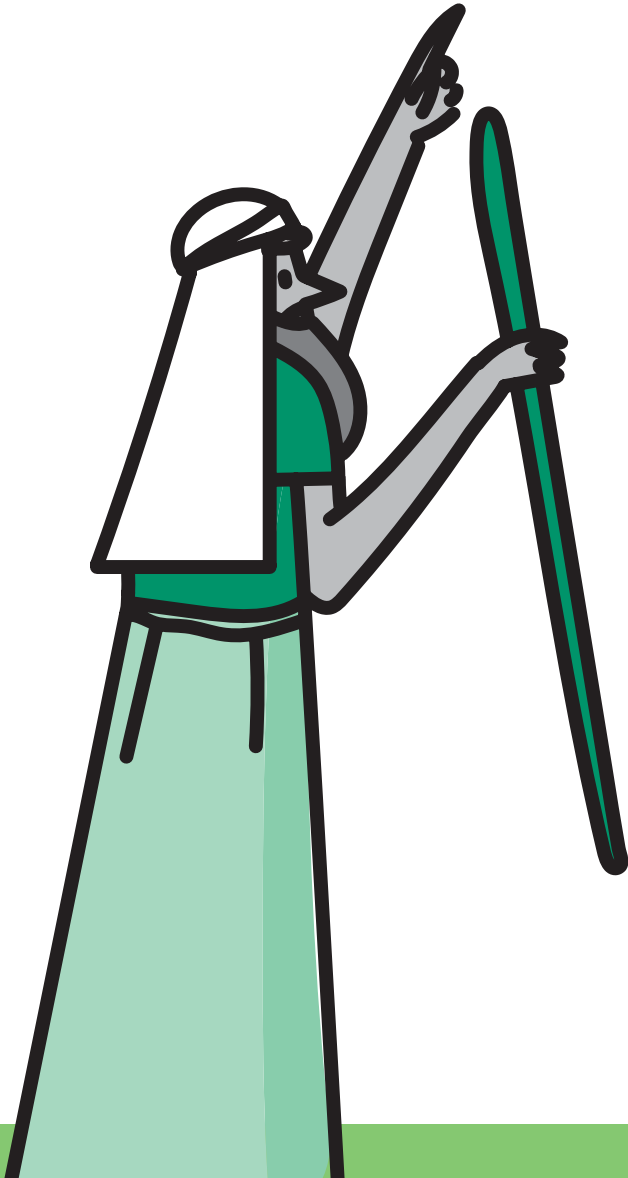

להצטרפות לתפוצת הוואטסאפ שלנו וקבלת תכנים לחגים במשפחה
חפשו אותנו בגוגל: 'אסיף - חג ישראל'.

Jewish Federation of Greater MetroWest NJ | Jewish Federation of Cincinnati

החלטנו להצטרף אל **מכון שיטים - ארכיון החגים הקיבוצי** ואל **אסיף - חג ישראלי** ביצירת הגדה זו עבור חברי התנועה הקיבוצית, מתוך תחושת קשר עמוק לקיבוץ, אנשיו ומורשתו התרבותית. חברי המחנות העולים, בתנועת הנוער ובתנועת הבוגרים - קיבוצי המחנכים, פועלים בימי החג ובימי החול לשימור וחיידוש הרוח הקיבוצית ולהבאת הבשורה הגדולה שלה לכל חלקי החברה הישראלית באופן חי, רלוונטי ומעורר. גם בימים מורכבים אלו, ערכי הקיבוץ, הערבות ההדדית, האחריות על גורל העם והחברה, הדאגה לכל איש ואישה, רלוונטיים מתמיד ואנו פועלים ברוחם במגוון פעילויות: קייטנות לילדי הצוותים הרפואיים ועובדים חיוניים אחרים, סיוע לאוכלוסיות מוחלשות, התגייסות למשימות חקלאיות ומגוון פעילויות מקוונות לבני נוער וילדים.

דווקא בעת זו של ריחוק חברתי, אנו מאמינים שחשוב שנחגוג, גם אם באופן שונה. אנו מקווים שהגדה זו תסייע ליצור חג משמעותי ומקרב, להתחמם באורו של היחד, לחוש את מקומנו בשותפות הגורל של העם ולהאמין כי יכול נוכל לה. עלה נעלה!

• חברי תנועת הנוער המחנות העולים

• חברי קיבוצי המחנכים של המחנות העולים

הגדת הפסח הקיבוצית, היא מרכיב מרכזי וייחודי בכל שנותיה של התנועה הקיבוצית. סדר פסח השנה הופך משפחתי ואין בו משום וויתור על הקהילתיות שהיא מהערכים המרכזיים בחברה הקיבוצית.

התנועה הקיבוצית שמחה להגיש לכם, סדר פסח ביתי אשר הופק במשותף עם מכון שיטים- ארכיון החגים הקיבוצי.

מאחלים לכם ולכן חג שמח
ממטה התרבות של התנועה הקיבוצית

